

Ս Ի Ր Տ Ե Ի Ծ Ո Վ

Օ՛, երգչի սիրս, միտս խանդավառ, թրթռուն,
Դո՛ւ էլ ծով ես—ծովի նման խո՛ր, անհո՛ւն.
Միայն, խեղճ սիրս, դու փակուած ես կրծքի օսկ,
Որպէս գերի... Իսկ ծովն ազա՛ւս ու սաճա՛կ:

Եւ ծովի կուրծք գոռ ալիքներն յուզելիս,
Խոռոված ծովը մարգարիտ է մեզ օսկիս.
Դո՛ւ էլ, ա՛յ սիրս, փոթորկայոյց ժամերին
Երգ ես ծընում, մարգարիտ պէս քանկազին:

Կամ խորհրդած իմ կամ լա
Ա. ՆԱՏՈՒՐԵԱՆ